

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. M.**, bývajúcej v Š., zastúpenej Mgr. D. Š., advokátkou so sídlom v Š., proti žalovanému **J. B.**, bývajúcemu v Š, P., zastúpenému JUDr. R. F., advokátkou so sídlom v Š., **o zaplatenie 4 420, 70 eur** a **o priznanie znalečného**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16 C 30/2005, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. augusta 2009, sp. zn. 23 Co 290/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave označeným uznesením odmietol ako oneskorene podané odvolanie žalobkyne smerujúce proti výroku uznesenia Okresného súdu Galanta z 11. júna 2009 č. k. 16 C 30/2005-310, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná na zaplatenie trov štátu v sume 339,90 eur na účet Okresného súdu Galanta do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Uviedol, že žalobkyňa prevzala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne predmetné prvostupňové rozhodnutie 22. júna 2009 a 15 dňová lehota na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu jej uplynula 7. júla 2009. Keďže odvolanie doručila osobne na Okresnom súde Galanta až 9. júla 2009, podala ho oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Žiadala napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie o jej odvolaní. Namietala, že uznesenie Okresného súdu Galanta č. k.

16 C 30/2005-310 z 11. júna 2009 nebolo doručené účinne, lebo namiesto jej právnej zástupkyňi bolo rozhodnutie doručené iba priamo jej. Lehota na podanie odvolania jej preto nemohla uplynúť. Keďže odvolací súd jej odvolanie z 9. júla 2009 odmietol ako oneskorene podané, hoci pre to neboli splnené podmienky, odňal jej možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaný považoval tvrdenia obsiahnuté v podanom dovolaní za účelové, preto ho žiadal ako neopodstatnené zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach

týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Žalobkyňa v prejednávanej veci napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jej odvolanie smerujúce proti výroku prvostupňového súdu o trovách konania. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. je vylúčená prípustnosť dovolania v prípade, ak ním účastník napáda uznesenie o trovách konania. Prípustnosť dovolania navyše neprichádza do úvahy ani podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

K tvrdeniu žalobkyne uvedenom v dovolaní, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané napriek tomu, že účinky doručenia napadnutého prvostupňového rozhodnutia nenastali (okresný súd doručil uznesenie v rozpore s § 49 ods. 1 O.s.p. iba žalobkyni a nie aj jej zástupkyni) treba uviesť, že toto tvrdenie nemá oporu v obsahu spisu.

V preskúmvanej veci totiž zo spisu vyplýva, že zásielka s uznesením Okresného súdu Galanta z 11. júna 2009 č. k. 16 C 30/2005-310 bola doručovaná splnomocnenej zástupkyni žalobkyne do vlastných rúk (viď úprava pre kanceláriu na č.l. 314 spisu). Advokátka žalobkyni Mgr. D. Š. zásielku prevzala 22. júna 2009, ktorú skutočnosť potvrdila na doručenke svojím podpisom (viď doručenka na č.l. 314 spisu). Uvedené uznesenie okresný súd doručoval aj žalobkyni, keďže priamo jej bola týmto uznesením uložená povinnosť.

Žalobkyňa preto neopodstatnene tvrdila, že okresný súd postupoval pri doručení tohto uznesenia v rozpore s ustanovením § 49 ods. 1 O.s.p. Písomnosť bolo teda potrebné považovať za riadne doručení dňom 22. júna 2009, ako to správne ustálil odvolací súd. Lehota na podanie odvolania začala žalobkyňi plynúť nasledujúci deň po doručení, t. j. 23. júna 2009 a uplynula 7. júla 2009, ktorý deň pripadol na utorok - bežný pracovný deň. Ak žalobkyňa podala odvolanie osobne na Okresnom súde Galanta 9. júla 2009, podala ho oneskorene. Odvolací súd preto rozhodol v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keď jej odvolanie ako oneskorene podané odmietol. Týmto postupom neodňal žalobkyňi možnosť pred súdom konať podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. januára 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Bc. Patrícia Špacírová